

blau

El blau és el primer. El color de l'origen, primitiu i pròxim. De la joventut, de la melangia. Diuen que és conservador, aristòcrata i masculí. Dels uniformes. De les venes. De la fidelitat. El blau és el color del cel i del mar.

Sempre hi ha un blau, ocult o descobert.

QUAN ME'N VAGI

Quan me'n vagi.
Al fondal sorrenc de la mar antiga,
l'erm blau sense fronteres
o l'espai on terminen
els éssers i les fardes.
Allí.
A la quietud translúcida,
el silenci intercadent
on el temps passa lent
i on no hi ha dies,
ni nits,
ni providència.
Allí.
Lluny del vertigen,
del dany o l'alegria.
On no m'encalcis.
On no és aquí.

Quan me'n vagi.
Pensa que res no canvia.
Que les paraules volen dir
i que el sol surt cada dia.
Que hi ha un present,
la certesa del moment
i la memòria.

Quan me'n vagi.
Sense pena ni glòria.
Si vols em recordes,
entre els arbres,
a la vall clara
i a l'estiu perenne.
I si vols, m'oblides.

ADÉU

Hi haurà una festa
i fanfara i paraules sàvies,
i una pregària al vent de la tarda.
La recança del passat per fer
i del demà impossible.

Hi haurà un instant
i un gran silenci i una gran pena,
i un comiat sense condemna.

Hi haurà un enyor
i senyeres blaves
i un estol de gavines blanques.
Una mar calma
i les barques a la rada engalanades.
I un darrer dia
i una horabaixa.

Hi haurà un retorn
a l'aire tebi i a l'aigua primera
i una terra fecunda de primavera.
I la nau del temps
quedarà enrere.

CERTESA

Hauria d'elidir la certesa,
no sé quan, de quina manera.
Que demà tornarà a ser demà
i em llevaré matí i aniré a treballar.
I veuré el rostre terrible de la gent
i escoltaré la seva veu com un lament.
I caminaré pels carrers amb indolència,
pels ravals sense providència.
I recordaré la mar d'un dia al vespre
com una il·lusió remota i vaga,
el port ornat a la roda dels astres.
I passarà el temps sense memòria
desatent de la cabòria.
I tornaré a casa
pel revers del camí
a l'alcova i al jaç
fins a un altre matí.

BLUES NOCTURN

Com un cant, el lament concordant
a dues veus.

No creus
que la mar alena
per la Lluna plena?

Com un cant, un blues un instant
a dues veus.

No creus
que la mar oneja
per l'aura serena?

EL DIA PERFECTE

En el mirall efímer
de l'aigua argentada vers el confí
el besllum dilecte
just el dia perfecte.

La mirada conforme i blava
de l'home vell a la seva fi
les mans trenades
en el dia perfecte.

El cant segur de l'antiga mestria
i el so harmoniós del Rei Carmesí
la dansa subjecte
del dia perfecte.

El vol destre del gavinot
al mestral i al garbí
la vela al tràngol de la galerna
el dia perfecte.

La nit esplendent de les llanternes
i l'estupor previ a un matí
l'averany segur de l'aurora
en un dia perfecte.

El temps pausat i el prodigi
el repòs al final del camí
l'existència imperfecta
d'un dia perfecte.